

Ἡ ἀρχή μου εἶναι, νὰ μὴ ἔχω κάμμειαν ἀρχήν·

Ἔτος δευτέρον.

Ἀθήναι, 17 Δεκεμβρίου 1883

Ἄριθ. 49+140

Νὰ σᾶς πῶ

καὶ ἓνα νέο καὶ σπουδαῖο πολιτικὸν, ἂν ἐρωτήσετε, — Καὶ τότε ἀφοῦ ἔφαγε ἡ ἀντιπολίτευσις τὴν μπατάγια στὴ βουλὴ τί σκέπτεται νὰ κάνῃ;

Σὰς ἀπαντῶ μὲ λίγα λόγια, λακωνικά.

Θὰ ἀποσυρθῇ ἀπὸ τὴν βουλὴν, θὰ κάνῃ ἔπειτα ἐκκλησίαν πρὸς τὸν Βασιλεῖα καὶ σὲ ἔσχατη ἀπελπισία, θὰ ἐνεργήσῃ ὅπως ὁ Θεὸς τὴν φωτίσῃ.

Καὶ ἂν θέλετε μάλιστα νὰ μάθετε καὶ ἓνα μυστήριον, γιὰ τὸν σκοπὸν αὐτὸν τῆς ἔσχατης ἀπελπισίας, γιὰ τὴν ὥραν τῆς ἐνεργείας, εἰτοιμαζέτε καὶ κείνος ὁ τοῦρκος μπέης στὴ Λάρισα τὰ φυσέκια τὰ χυτήρια τῶν σφαιρῶν καὶ τὴν δυναμίτιδα ποῦ ἀνακέλυψαν οἱ σταυρωτίδες καὶ κατὰσχισαν τὸ σπίτι του.

Σωπάτε ὅμως νὰ μὴ τὸ μάθῃ ἡ ἐξουσία καὶ ἔχομε ἀνακρίσεις. Τέλος πάντων σύντομα ἢ γρήγορα κάτι θὰ γίνῃ, καὶ τότε θὰ ποῦμε ὅλοι μας:

Γερνηθήτω φῶς.

Αὐταῖς τῆς μέραις

ὄλαις ἢ ἐφημερίδες τῆς ἀντιπολίτευσις ἐρρίχτηκαν στὰ γερὰ τοῦ βασιλεῖα.

Τοῦ γράφου δὲ τόσα, ποῦ τὸ ἑκατοστὸ ἂν ἔγραφα ἐγὼ θὰ ἤμουν ἰσόβια στὸ ἔργο. Εἰς τὸ περὶ βασιλέως ζήτημα δὲν ἀνακατεύομαι, γιὰτὶ ὁ ἄνθρωπος μεγάλωσε πλέον, προχτὲς μπῆκε στὰ σαράντα, καὶ νοῦ ἔχει, καὶ γινώσκει μπόλικη, καὶ ἐξυπνος εἶναι καὶ ἄς κρίνῃ καὶ ἄς κάνῃ ὅ,τι θέλει, ἐντὸς τῶν νόμων καὶ τοῦ Σύνταγμα, γιὰτὶ πέρα πέρα ἀπὸ αὐτοὺς ὑπάρχουν ἢ στήλες τοῦ Ἡρακλέους, αὐτουνοῦ ποῦ ὑπάρχει ζουγραφισμένος καὶ στὴν κορῶνά του, ἀπάνω εἰς τὰς ὁποίας ὑπάρχει ἡ φοβερὴ ἐπιγραφή.

Ὡς αὐτοῦ καὶ μὴ περσιτέρω.

Ὡστε ὅσα ὀρθὰ κορτὰ ἢ πλάγια γράφου τὴν ἔφημερίδες κατὰ τοῦ βασιλεῖα εἶναι λόγια τοῦ ἀέρος καὶ γιὰ νὰ βρισκόμαστε σὲ δουλειά, ἐστῶντας μὲ τὸ νὰ μὴν ἔχομε καὶ δουλειὰ καὶ νὰ θέλωμε ν' ἀνοιξομε μὲ τὸν βασιλεῖα.

Ὁχ ἀδερφε, κοντεύομε νὰ ἀποξεκουτιαστοῦμε.

Ορίσμιδος.

Πάει κι' αὐτός, τὸν φάγαμε κι' αὐτὸν, τὸν ἐπιστάτη καὶ

ἐπίτροπον τοῦ Νεκροταφείου, ἀλλὰ πρέπει νὰ ὁμολογήσωμε τὴν ἀλήθειαν, ὅτι αὐτὴ τὴν φορὰ τὸν πήραμε ἄδικα στὸν λαϊμὸ μας, γιὰτὶ ἐκεῖνα τὰ λίγα ποῦ γράψαμε, ἐκτὸς ποῦ ἦτανε ντίπ γελοῖα, ὅτι δηλαδὴ ἄφινε καὶ ἐκλεφταν τοὺς σταυροὺς τῶν πεθαμένων, ἦτανε καὶ ἀπλή ἀφορμὴ γιὰ νὰ τὸν πετάξουν καὶ ἐξοικονομήσῃ ἡ δημορχία κι' ἄλλον.

Αἱ περαστικὰ του, τότε τί νὰ κάνωμε; Πρέπει νὰ σκοτοθούμε; Ὁ γέγονε γεγονός.

Πρὸς ἐσένα

δὲ κύρ παπᾶ Δημήτρι τοῦ ἱερέυ τοῦ Α' Νεκροταφείου, δὲν εἶναι ἄσχημο ἂν σὲ ἐπιστήσωμε τὴν προσοχὴν, νὰ κυττάξῃς τὴν δουλειά σου, τὸ νεκροφάλισμο καὶ τῆς λειτουργίας καὶ νὰ μὴν ἀνακατεύῃσαι καὶ γίνεσαι ὄργανο γιὰ ξέναις ἐννοιαῖς, ἀλλοιῶς, ξέρω γὼ πάλι.

Ἐμὲ δὲν μὲ μέλει καὶ μ' ὅλο τὸν κόσμον ἂν τᾶχω κακὰ, μὲ σένα ὅμως θέλω νὰ ἔχω φιλία, γιὰτὶ ἐνδεχόμενον αὔριο ὅταν θὰ ψοφολογήσω νὰ βάνῃς νὰ μὲ ξεθάψουν τὴν νύχτα, σὰν τὰ κατσίκια ποῦ ἀμολύθησαν προχτὲς τὴν νύχτα μέσα στὸ νεκροταφεῖο ἀπὸ κεῖ ποῦ ξέρεις, γιὰ νὰ φᾶν τὰ λουλουδία τῶν τάφων, καὶ νὰ μὲ φᾶν τὰ σκυλιὰ, καὶ δὲν μὲ πειράζει ἂν πεθαμένο τὰ κοράκια θὰ μὲ φᾶν ἢ τὰ γουρούνια, γιὰτὶ ἐμοῦ θανόντος, γέα μιχθήτω πυρὶ, ἀλλὰ δὲν θέλω καὶ νὰ λέν πῶς, ἐνεκα τῶν ὄσων γράφω κατὰ τῶν παπάδων, ἔδωκε ὁ Θεὸς καὶ μ' ἔφαγαν τὰ σκυλιὰ πεθαμένο, καὶ παρὰ νὰ μὲ φᾶν ἐμένα τὰ σκυλιὰ πεθαμένο, καλλίτερα νὰ σὲ φᾶω γὼ ζωντανὸ, ξεφουρνίζοντας κάθε πομπή σου, ἂν ἔχῃς, καὶ πᾶς καὶ σὺ μαζί μὲ τοὺς ἄλλους ἂν δὲν βάνῃς γινώσι. Τώρα καλὴ φώτισι νὰ σοῦ δώσῃ ὁ διάολος, ἂν δὲν θελήσῃς ν' ἀκολουθήσῃς τὴν στρατὰ τοῦ Θεοῦ.

Προχτὲς

ὅταν ἔλειπε ὅλη ἡ ἀντιπολίτευσις ἀπὸ τὴν βουλὴν, ὅλος ὁ στρατός, ἄς ἦναι καὶ ὁ μισός, ἦτανε ὅλη τὴν νύχτα στὸ ποδάρει καὶ ξεπάγιασαν οἱ ἄνθρωποι φυλάγοντας μήπως τὰ κουνούπια σκοτώσουν τοὺς ὑπουργούς.

Μὴ χάνεστε, καὶ ἀκόμα τοῦ κουνήματος ὁ καιρὸς δὲν ἔφτασε, ὥστε μὴ ξεθεύνετε τὸν στρατὸν, ὁ ὁποῖος, μάθετέ το

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

Στὸν δρόμο τοῦ 'Εροῦ

ἐδῶ στὴν Ἀθήνα, ἀριθμὸς 263 καὶ ἀπὸ κάτω ἀπὸ τὸ σπίτι τοῦ Κορομηλά εἶναι καὶ κεῖται τὸ κατάστημα τῶν ἀδερφῶν Μπέκε, τὸ ὁποῖον κατάστημα, πουλᾷ τὰδε τὰ εἶδη καὶ ποιότητες σὲ τιμαὶς συμφεριστικῆς, ἤγουν σας, πραγματικαίαις ποῦ τῆς ἔφερε ἀκόμα χτές ἀπὸ τὴν Εὐρώπη καὶ μάλιστα μετὸ τελευταῖο βαπόρι τοῦ καραβιοῦ, καὶ μετρᾷτε. Ἐχει ρούχα ἀνδρῶν καὶ παιδιῶν ἑτοιμα, κάλλιστης ποιότητος, (καὶ ἂν δὲν ἤσπε στραβοὶ ἀνοίξετε τὰ μάτια σας νὰ τὰ δῆτε ἂν ἦναι καὶ ἂν δὲν ἦναι), ἦτε κοστοῦμ, (νὰ πάρη ὁ διάβολος τὰ γαλλικὰ, κοστοῦμ, θὰ πῆ ὀλόκληρη ἐνδυμασία), σακκάκια χρωματιστὰ καὶ καστόρινα, κοστοῦμ, ζακέδες χρωματιστοὶ καὶ κακόρινοι καὶ φασονέ (αὐτὰ δὲν ξέρω τί θὰ πῆ, ἀλλ' ὅποιος τὰ φορέσει θὰ τὰ καταλαβῆ), ρεδικότες κοστοῦμ φασονέ (πάλι στὸ φασονέ πέσαμε), καὶ τσόχινες (αὐτὸ τὸ καταλαβαίνωμε), παλιὰ χρωματιστὰ, καστόρινα, καὶ γριζέ, πανταλόνια τσαφίρων, (οὔτε αὐτὸ δὲν τὸ ξέρω), διαφόρων χρωμάτων κλπ.

Τώρα νὰ σᾶς πῶ τὴν ἀλήθεια, αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος ποῦ τολμαίει καὶ λέει πῶς ἔχει καλὰ πράγματα θὰ πῆ πῶς ἀληθινὰ ἔχη γιὰ κἀνέτε τὴν βόλτα σας καὶ δῆτε καὶ ἂν δὲν σᾶς ἀρέσουν τραβάτε κάμπο, κυττάζετε ὅμως μήπως δὲν βρῆτε ποῦ θελᾷ καλλίτερα καὶ μεταννοιώσετε.

Δεκαπέντε χρονῶ κορίτσι, κορίτσι τῆς παρτρειᾶς, πᾶν νὰ ἦναι φωτογραφημένο ἔτσι ξεβράκωτο.

Κοντὰ σ' αὐτὰ θὰ με συχωρέσης πιστεύω, νὰ σοῦ πῶ πῶς εἶσαι ἕνας χοντροῦθης βᾶνασος, δηλαδὴ σκετζίης, ἀνθρώπος ποῦ ἔχεις τὸν γλυκὸ λόγιο στὸ στόμα καὶ τὸν κακὸ σου καιρὸ στὴ συμπεριφορὰ ἀνθρώπος τέτοιος, ποῦ νομίζεις, ὅτι κἀθε ἀνθρώπος ποῦ σοῦ λέει κάλλιμέρα στὸ δρόμο, πῶς εἶναι στραβός, καὶ ὅτι ἔρχεται νὰ τοῦ βγάλῃ τὰ μάτια, καὶ ἂς ἔρχεται ἴσα ἴσα νὰ σοῦ μιλήσῃ γιὰ δική σου ὑπόθεσι.

Ἐπειδὴ δὲ μετὸ στραβῶμα τῶν ματιῶν, ὡς καθὼς λέγουν ἐκέρδισες λεπτὰ καὶ ἔγινες καὶ σὺ σὰν καὶ μένα μεγάλος, θὰ με συχωρέσης μεθαῦριο νὰ σὲ μικρύνω λιγάκι, σὰν παραδόπιστος ποῦ ἴσαι.

Πολλὰ σοῦ γράψα κὺρ καθηγητῆ, καὶ ὅταν στραβῶθῶ καὶ δὲν βλέπω, βγάινε μου τὰ μάτια ἂν ἔχω τὴν ἀνοησία νὰ ἔρθω πρὸς ἐσένα καὶ νὰ μὴ πάγω σὲ κάμμια γιάτρεινα.

Μὴ ξεχάσης καὶ γιὰ τὴ θαναυσότητά σου ποῦ εἶπα πῶς θὰ σὲ γράψωμε μεθαῦριο. Νὰ μοῦ τὴν θυμήσης.

Ἐγαγε τόσο ὥστε στοίμπωσε καὶ τὸ στόμα του.

ὡψαγ ὕπρ ἄν...
 ὑοικισκΧ ὕοτ...
 ὅπρ ρεσσεῖ ὕο...
 σπῖκ ὀκινετοῦ

ἔν ἐγ ἔλλοτο...
 νωῶθ νωλλῆ...
 ὑοτῶθητῆ...
 νῆδ νῶκισμ...
 νῦστνφοκου

κῆδοκιστῆ εἰσοδῆ...
 -κπ σο Συγγαγητήρια γιὰ τὴν προχθεστὴ ἡμεροφῶρια
 ὕοφδ ὅτῳαρε νῶτε ἔτσορπύ ἐν ἰσπῶρη πτό ἔσῶν ὁ ἰσῆρ
 ῆκισνῆγοκίσι ἔκλῶ ἔπῖτ **Κετ**

στὰ Χαυτεῖα ἀπέναντι στὸ καφενεῖον τοῦ Τσόχα καὶ ἀποκάτω ἀπὸ τὸ ξενοδοχεῖον τῆς Γαλλίας ποῦ εἶνε στὴ φράντζα, πουλᾷται οἶνος τοῦ κρασοῦ ἄριστης ποιότητος καὶ πρώτης καλιτάς, πρὸς 40 λεπτὰ τὴν ὀκά. Τώρα καλὸ ἢ κακὸ εἶνε δὲν ξέρω γιὰτί δὲν τὸ δοκῆμασα καὶ δὲν ἐγγυῶμαι, ἀλλὰ φαίνεται κατὰ τὰ γραφόμενα νὰ ἦναι ἀρίστης ποιότητος. Ἐπειτα ὁποιανοῦ δὲν τοῦ ἀρέσει δὲν τὸν πιάσαμε καὶ ἀπὸ τὸν λαίμῳ νὰ πάῃ νὰ πῆ,

Ἐγὼ νὰ σᾶς πῶ τὴν ἀλήθεια, ἀφοῦ εἶναι πρὸς 40 λεπτὰ τὴν ὀκά, μὰ καλο μὰ κακὸ μὰ ὅτι διάβολος καὶ ἂν ἦναι, ἀφοῦ εἶναι τόσο φτεινὸ θὰ πάω νὰ τὸ μπάζω μέσα μου.

Ὅροι Παληανθρώπου.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ χρονιάτικη γιὰ τὴν Ἑλλάς δραχ. 10 γιὰ τοὺς ὅξω ἀπὸ τὴν Ἑλλάς δραχ. 15.

Γιὰ κἀθε γνωστοποίησι πληρώνεται ἡ ἀράδα 50 λεπτὰ γιὰ τὴν κάθορα.

ΑΤΟΜΙΚΑ καὶ γυναικοδουλειᾶς δὲν εἶναι δεχτές.

Τὰ γράμματα δὲν ἐπιστρέφονται, καὶ ὁ Θεὸς ἂν τὰ γυρέψῃ. Διατριβὲς δὲν εἶναι δεχτές, οὔτε μὲ πληρωμῇ.